

Sygn. akt I C 3038/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Grzybowska

Protokolant: Magdalena Tobiasz

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2016r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko **D. O. (1)**

o zapłatę 1.106,38 zł

I. zasądza od pozwanego **D. O. (1)** na rzecz strony powodowej (...) **S.A. z siedzibą w W.** kwotę 908,38 zł (słownie: dziewięćset osiem złotych trzydzieści osiem groszy) z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 641,91 zł w wysokości 8 % w stosunku rocznym od dnia 20 listopada 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych, wynoszącej aktualnie 7 % w stosunku rocznym – do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej koszty procesu w kwocie 186,14 zł.

Sygn. akt I C 30 38 /15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 20 listopada 2015 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym strona powodowa (...) S.A. z siedzibą w W. domagała się zasądzenia od pozwanego D. O. (1) kwoty 1106,38 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu - z tytułu umowy pożyczki konsumenckiej zawartej w dniu 06 maja 2015 roku . Wskazała, że na kwotę dochodzoną pozwem składają się : kwota 628,58 zł stanowiąca sumę niespłaconych rat kapitałowych z harmonogramu spłaty, 13,33 zł to skapitalizowane odsetki umowne zwykle w wysokości 9 % w stosunku rocznym liczone od w/w kapitału od dnia 25 sierpnia 2015 roku do dnia wniesienia pozwu , 123 zł tytułem kosztów przygotowania i wysyłki monitów i wezwań do zapłaty , 75 zł opłata windykacyjnej za przekazanie sprawy do windykacji, opłata przygotowawcza 221,47 zł i opłata administracyjna w kwocie 45 zł. W uzasadnieniu żądania podała, że umowa pożyczki została rozwiązana z pozwanym pismem z dnia 30 października 2015 roku wobec opóźnienia w spłacie zadłużenia . Pozwany mimo wezwań do zapłaty nie spłacił zadłużenia .

Sąd Rejonowy w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania tut.Sądowi.

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew, ale w piśmie kierowanym do sądu drogą elektroniczną podał, że „przyznaje się do stawianych mu zarzutów” .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 28 kwietnia 2015 roku strona powodowa zawarła z pozwanym D. O. (2) umowę pożyczki konsumenckiej w kwocie 1100 zł z oprocentowaniem stałym w wysokości 9 % w stosunku rocznym , płatnej w 7 ratach miesięcznych powiększonych o odsetki i opłatę administracyjną 15 zł miesięcznie za zarządzanie kontem umowy pożyczki oraz opłatę przygotowawczą jednorazowo w kwocie 390 zł , płatnych zgodnie z harmonogramem , całkowita kwota spłaty 1 628,35 zł. W razie opóźnienia w spłacie od zadłużenia przeterminowanego przewidziano odsetki w wysokości 4-krotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP. Ponadto w przypadku opóźnienia w spłacie rat pożyczki umowa przewidywała obciążenie pozwanej kosztami działań windykacyjno-upominawczych w wysokości:

- a) 25 zł – za przygotowanie i wysyłkę pierwszego monitu
- b) 49,00 zł za przygotowanie i wysyłkę wezwania do zapłaty
- c) 49,00 zł za przygotowanie i wysyłkę ostatecznego wezwania do zapłaty
- d) 75,00 zł za przekazanie sprawy do postępowania windykacyjnego

dowód: odpis w/w/ umowy k. 20-23

Pismem z dnia 07 maja 2015 roku strona powodowa przekazała pozwanemu harmonogram spłaty. Pismem z dnia 10 września 2015 roku wysłała pozwanemu monit o braku wpłaty czwartej raty .Pismem z dnia 28 września 2015 roku wezwała pozwanego do zapłaty tej raty z odsetkami za opóźnienie i opłatą 49,00 zł, pismem dnia 14 października 2015 roku wystosowała ostateczne wezwania do zapłaty 4 raty z odsetkami i opłatą 49,00 zł , a pismem z dnia 30 października 2015 roku wypowiedziała pozwanemu umowę pożyczki i wezwała listem poleconym do zapłaty całej niespłaconej kwoty 628,58 zł wraz z odsetkami w kwocie 11,30 zł i odsetkami z tytułu zadłużenia przeterminowanego 1,19 zł , opłatami przygotowawczą 221,47 zł , opłatą administracyjną 60 zł , opłatą za monit i wezwania 198,00 zł , odsetkami z tytułu zadłużenia przeterminowanego 1,18 zł – łącznie : 1 772,79 zł w terminie do dnia 13 listopada 2015 roku pod rygorem skierowania sprawy do sądu, pismo to zostało wysłane listem poleconym za 3,50 zł.

Dowód : w/w pisma k. 26-30.

Sąd zważył.

W ocenie sądu powództwo zasługuje na uwzględnienie, ale nie w całości .

Zgodnie z przepisem art. 720 k.c. § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości; § 2 zaś stanowi, że umowa pożyczki, której wartość przenosi pięćset złotych, powinna być stwierdzona na piśmie. W wyniku spełnienia świadczenia przez dającego pożyczkę określone przedmioty majątkowe stają się własnością biorącego pożyczkę, jednakże zasilają one jego majątek tylko czasowo, albowiem zobowiązany on jest do ich zwrotu.

W niniejszej sprawie bezspornym był fakt zawarcia między stronami umowy pożyczki na piśmie i jej warunki .

Dlatego też sąd przyjął, że istnieją warunki do wydania wyroku zaocznego i uwzględnienia powództwa odnośnie niespłaconego kapitału z oprocentowaniem wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 20 listopada 2015 roku, a odnośnie opłat przewidzianych umową tylko w całości do opłaty przygotowawczej 221,47 zł , która i tak w dacie zawarcia umowy (390 zł) stanowiła ponad 20 % sumy udzielonej pożyczki , oraz 45 zł tytułem opłaty administracyjnej natomiast co do pozostałych opłat wysokość tych opłat została rażąco wygórowana zwłaszcza, że obejmowała tylko koszt sporządzenia szablonowych pism . Tego typu praktyki podmiotów udzielających profesjonalnie pożyczek zawierające różnego rodzaju nieuzasadnione bądź wygórowane opłaty , które nie powinny być źródłem dodatkowego zysku , wielokrotnie zostały wpisane przez Urząd Ochrony Konkurencji i

Konsumentów do rejestru klauzul niedozwolonych a tym samym należy je uznać za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, między innymi z zasadą równowagi stron, a ta zasada notorycznie ulega naruszeniu w zetknięciu profesjonalnie wyposażonych podmiotów udzielających pożyczek z indywidualnymi klientami, niejednokrotnie zmuszanymi sytuacją życiową do akceptacji tych niekorzystnych warunków umów. W swoich raportach (m.in. za 2013 rok) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwracał uwagę że pożyczki „parabankowe” są udzielane przed wszystkim osobom, które mają kłopot z uzyskaniem kredytów w bankach lub chcą szybko uzyskać środki finansowe bez skomplikowanych procedur i bez rygorystycznych zasad oceny ryzyka kredytowego a konsument niejednokrotnie zmuszany sytuacją życiową nie zawsze potrafi właściwie ocenić możliwość spłaty podjętych zobowiązań i zmuszony do akceptacji tych niekorzystnych warunków umów wpada w tzw. spiralę zadłużenia”, biorąc kolejne pożyczki w celu spłaty poprzednich a dług ich wzrasta. Ewentualne ryzyko braku możliwości zaspokojenia przedsiębiorcy chcą sobie zrekompensować właśnie szeregiem opłat przewidzianych w umowach, które jednak nie powinny być tak wygórowane . Opłata za wezwania do zapłaty w wysokości 123,00 zł i 75 zł za przekazanie sprawy do windykacji - w ocenie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w sposób nieuzasadniony nadmiernie obciąża konsumentów , a tym samym rażąco naruszają dobre obyczaje i interesy konsumentów. Co prawda klauzule abuzywne wpisane do rejestru klauzul niedozwolonych nie wiążą sądu bezpośrednio w tej konkretnej sprawie, ale jednak jako naruszające dobre obyczaje i rażąco naruszające interesy konsumentów należy uznać za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. W opinii prof. M. S. , , rzecznika generalnego Trybunału Sprawiedliwości UE przytoczonej w Gazecie Prawnej , orzekający muszą z urzędu sprawdzać, czy umowy zawierane z konsumentami nie zawierają niedozwolonych postanowień i sąd w pełni ten pogląd podziela . Między innymi z powodu podobnych praktyk , w związku z naliczaniem przez banki niewspółmiernie wysokich kosztów i opłat Trybunał Konstytucyjny uznał za niezgodne z Konstytucją RP przepisy prawa bankowego i kodeksu postępowania cywilnego umożliwiające wystawianie przez banki bankowych tytułów egzekucyjnych i nadawanie im sądowej klauzuli wykonalności bez możliwości merytorycznej kontroli objętych tymi tytułami roszczeń . Banki bowiem również niejednokrotnie naliczają wygórowane koszty i opłaty nie znajdujące uzasadnienia w faktycznie ponoszonych przez nie wydatkach z tego tytułu . Biorąc powyższe pod uwagę sąd orzekł jak w pkt. I sentencji wyroku a w pozostałym zakresie oddalił powództwo na podstawie przepisu art. 5 k.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. na które to koszty po stronie powoda składały się : składają się 30 zł opłata sądowa od pozwu i 197 zł koszty zastępstwa prawnego z opłatą skarbową od pełnomocnictwa, przy przyjęciu , że strona powodowa wygrała w 82 %.